

Bedrijven scheiden afval nog maar beperkt.

FOTO: HH

Perverse prijsprikkel leidt tot onnodige vuilstort

Jacqueline Cramer

Al in de jaren 80 is een omslag gemaakt naar verbranding en recycling van afval. Ondanks een strikt beleid om storten tot het uiterste te beperken, blijkt er weer meer afval naar de vuilstort te verdwijnen (FD, 13 augustus). Hoe kan dit?

Voor het Amsterdamse havengebied Westpoort deed de Omgevingsdienst Noordzeekanaalgebied er samen met de Amsterdam Economic Board onderzoek naar, waarvan de resultaten publiek werden bediscussieerd.

Er blijkt vooral meer afval te worden gestort dat afkomstig is uit de sector Kantoren, Winkels en Detailhandel (ruim 40.000 ton in drie jaar, oftewel 4000 vrachtwagens). Daarnaast wordt meer restafval gestort dat door de afvalverbrander wordt uitgesorteerd omdat het minder goed brandbaar is. Dit 'sorteerresidu' bedraagt circa 140.000 ton in drie jaar.

Een van de redenen is dat storten goedkoper is dan verbranden. Door deze perverse prikkel is de verleiding voor verwerkers groot om te storten. Daarvoor hebben ze een ontheffing van de regionale omgevingsdienst nodig. En die krijgen ze gegarandeerd als slechts twee afvalverbranders verklaren dat zij geen capaciteit hebben, terwijl er overall genoeg capaciteit is bij de vuilverbranders. Als die er tijdelijk even niet is, kan het opgeslagen worden.

Overall is er genoeg capaciteit bij de afvalverbranders

Alles wat recyclebaar en brandbaar is, hoeft niet op de stort te belanden, zolang de afvalstromen worden herverdeeld onder de afvalverbranders. Capaciteit is er genoeg, nu de coördinatie nog. Geïmporteerd afval staat dit niet in de weg, want wettelijk gezien heeft ons eigen afval voorrang bij de verbranders.

Een andere reden dat er meer afval op de ouderwetse stortplaats terecht komt, is onvoldoende stimulans tot betere scheiding aan de bron en bij de verwerking. Zo verschilt de afvalstroom uit de sector Kantoren, Winkels en Detailhandel weinig van ons huishoudelijk afval, maar worden papier en karton, glas, plastic en gft er maar beperkt gescheiden. Slechts een deel van dit afval wordt verwerkt tot een energiebron, de rest wordt steeds vaker gestort. Ook de stroom sorteeresidu is te scheiden in deelstromen (zand en bio-reststroom) en dus hoogwaardiger te recyclen.

De oplossing is simpel: de sector moet materiaalgebruik minderen en afvalstromen gaan scheiden. Samen met de inzamelaar en verwerker zal zij afvalmanagement moeten omzetten in grondstoffenmanagement. Een vergoeding voor gescheiden aanlevering van bedrijfsplastic zou hierbij zeker helpen.

Meer afval storten is onnodig, want overaanbod aan de afvalverbranding is niet het probleem. De prijsprikkel op storten moet dan wel verdwijnen en scheiding van afval door bedrijven moet gestimuleerd worden.

Jacqueline Cramer is lid van de Amsterdam Economic Board. De column van Farid Tabarki verschijnt 6 september weer.